

виворотком та з розривом лінійки; «Свобода» — із підкресленням знизу. Суперрубрики обох видань розміщені над основними заголовками матеріалів, із виключкою посередині.

Отож, службові суперрубрики є основними для обох видань, проте «Свобода» використовує також тематичні суперрубрики. За структурою подвійні суперрубрики є радше винятком із правил. Газета «День» містить тільки постійні і пульсуючі суперрубрики, тоді як у «Свободі» значну частку (35,19% (19)) займають епізодичні. Всеукраїнське періодичне видання тяжіє до уніфікованості розміщення суперрубрик, «Свобода» ж обирає їх довільне розташування на шпальтах видання. Оформлення і композиційне виконання суперрубрик змін не зазнало.

Загалом, проаналізувавши в сукупності 40 примірників всеукраїнської та регіональної газет за період грудень-березень 2016-2017 років, ми виявили 40 суперрубрик у газеті «День» та 114 у газеті «Свобода». Далі ми порівняємо сумарно у відсотках, які види суперрубрик переважають у кожному з видань.

За предметом, на який суперрубрики вказують, у газеті «День» усі суперрубрики службові. У регіональній газеті «Свобода» службових рубрик 33,33% (38), тематичних — 66,67% (76).

Суперрубрик на одній сторінці газети «День» не може бути більше однієї (формат А3). На одній шпальті «Свободи» може міститись від однієї до трьох суперрубрик (формат А2).

За структурою всеукраїнська газета послуговується лише одиничними суперрубриками. У регіональному виданні частка подвійних рубрик незначна, всього 4,39% (5). Одиничних же 95,61% відповідно.

За періодичністю і часом появи суперрубрики поділяться на постійні, пульсуючі, тимчасові та епізодичні. Постійні рубрики становлять велику частину від загальної кількості суперрубрик газети «День», а саме 42,50% (17). У «Свободі» їх значно менше — 12,28 (14). Пульсуючих суперрубрик, що з'являються у номерах газет при потребі, більше половини в обох виданнях. «День» — 55% (27), «Свобода» 51,75% (59). Тимчасова суперрубрика у газеті «День» тільки одна — 2,50%, епізодичних немає зовсім. У регіональному виданні тимчасових суперрубрик усього дві — 1,75%. Епізодичних же 39,47% (45).

За розташуванням газета «День» тяжіє до впорядкованості більше ніж регіональне видання. У всеукраїнській газеті константно розташованих суперрубрик 40% (16), у регіональному — 21,93% (25). Плаваючих суперрубрик у газеті «День» 60% (24), у «Свободі» — 78,07% (89).

Оформлення та композиційні варіанти суперрубрик стали. Для газети «День» однотипне та уніфіковане — зображальне та текстове на плашці з виворотком та з розривом лінійки. Суперрубрики «Свободи» — із підкресленням знизу. Суперрубрики обох видань розміщені над основними заголовками надрукованих матеріалів, із виключкою посередині.

Отож, кількість суперрубрик у «Свободі» майже втричі більша за їх кількість у газеті «День». Газета «День» не використовує тематичні суперрубрики, коли в «Свободі» вони займають частку 33,33%. Подвійні суперрубрики не набули поширення у двох виданнях. Основний масив суперрубрик за періодичністю у обох видання це пульсуючі. Епізодичні суперрубрики становлять 39,47% від загальної кількості суперрубрик «Свободи», коли ж газета «День» не використовує їх зовсім. За розташуванням всеукраїнська газета тяжіє до впорядкованості більше ніж регіональне видання. Оформлення та композиційні варіанти суперрубрик стали, проте у газети «День» суперрубрики оформлені більш різноманітно.

ЛІТЕРАТУРА

1. Белінська І. В. Дослідження регіональної преси в українському журналістикознавстві / І. В. Белінська // Українське журналістикознавство: зб. наук. статей. Вип. 4. — К., 2010. — 73 с.
2. ДСТУ 3018-95. Видання. Поліграфічне виконання. Терміни та визначення. — К.: Держстандарт України, 1995.
3. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: підруч. 2-ге вид. / В. Й. Здоровега. — Л.: ПАІС, 2004. — 268 с.
4. Карпенко В. О. Журналістика: основи професійної комунікації [Текст]: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл., що навч. за спец. «Журналістика» / В. О. Карпенко. — Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Інститут журналістики. — К.: Нора-прінт, 2009. — 348 с.
5. Шевченко В. Е. Заголовний комплекс сучасної молодіжної газети — важливий засіб її змістового спрямування / В. Е. Шевченко // Стиль і текст. — К.: Інститут журналістики, 2001. — Вип. 2. — С. 197—207.

Муквич М.

Науковий керівник – доц. Розумович О. А.

ВІДГОЛОСКИ СОКРАТІВСЬКОГО ВЧЕННЯ

*Те, що ми знаємо, — обмежене,
а чого не знаємо, — безмежне.*

Сократ

Сократ стояв ніби на роздоріжжі розвитку філософського мислення. З ним закінчується епоха в історії античної філософії і починається інша.

Мислитель відмовлявся досліджувати природу як таку, бо вважав це марною справою. Мовляв, результати її дослідження не зроблять із нас вмілих керівників природи. Адже, як не крути, неможливо змінити погоду, людині не підвладна жодна природна стихія, а хід пір року – також не в людській

компетентності. Сократ вважав, що філософ повинен покласти в центр свого дослідження не природу, а людину і людські діяння. У результаті чого людина матиме змогу знайти себе у світі та зрозуміти, як їй потрібно самовдосконалюватися. Такий підхід до філософії був новим для античності. Адже людина ніколи не була об'єктом наукових досліджень.

«Пізнай самого себе» – таке кредо сократичної філософії. Її ціль проста - навчити людину жити по-доброму, бо людські вади народжуються від незнання.

Сократ звертається до внутрішнього світу людини, до її думок та переживань і, що важливо, при всьому цьому зберігає здоровий глузд і погляд на речі.

Мислитель виступає уособленням античної філософської думки ще й тому, що спустив її на землю. Він намагався філософськи осмислити найбільш побутові проблеми та ниці вчинки людей. Для нього не було недостойних тем, а були лиш люди, що не варті теми.

Сократ – філософ, який не написав жодного рядка і тим не менш створив неперевершений філософський твір, яким було його власне життя. Так, своє життя він будував як досконалий філософський твір.

«Я знаю те, що я нічого не знаю, але інші не знають і цього», - кредо та власна життєва позиція філософа.

Колись одна віщунка сказала Сократу, що мудрішого від нього немає, і філософ вирішив перевірити істинність її слів. Ходив він і до політиків, і до філософів, і до поетів, і до ремісників. Кожен із них, дійсно, був гарним умільцем у своїй справі, однак біда їх полягала в тому, що вони вважали себе мудрими у всіх земних справах.

Відгоді Сократ почав бродити по всьому світу, «випробовуючи» людей на мудрість, хоч сам аж ніяк не претендував на звання наймудрішого. Мовляв, ця ознака може належати лише Богові. Однак філософ був мудрішим за інших лише тому, що не вважав себе знавцем вічної та абсолютної істини. Адже людина, яка самозакохано гадає, що має на все готову відповідь, автоматично гине як філософ, бо для неї вже не існує потреби ламати голову в пошуках істини.

Найбільша мудрість, за Сократом, полягає в тому, щоб не ідеалізувати свої знання, якими би багатограними вони не були, а усвідомлювати те, як мало ти ще знаєш. А ось найбільшим невіглаством Сократ вважає, коли людина вдає, ніби знає те, чого насправді не знає.

«Випробовуючи» пихатих та самовдоволених «мудреців», демонструючи їм їх власну ницість, Сократ навряд чи міг розраховувати на вдячність...

На суді він був непохитним, поведився стримало і розважливо. Після того, як суд визнав його винним, жоден присяжний не почув від нього принизливих благань про помилування та каєння, які зазвичай стають головним атрибутом злочинців на суді. Сократу винесли смертний вирок. Проте навіть тоді філософ залишався спокійним, сказавши, що уникнути смерті неважко, а ось уникнути зіпсованості набагато важче, вона наздоганяє стрімкіше смерті.

Останнє, про що прохав Сократ, - подбати про його синів, щоб ті не метались за грошима, а прагнули духовного збагачення, щоб не уявляли себе кращими, ніж вони є насправді.

Отже, мислитель демонструє філософську позицію, яка допомогла йому гідно жити та гідно померти. Сократ не боявся смерті, він боявся померти, не збагнувши істини. Однак, прослідкувавши хронологію його життя, можна припустити, що свою істину філософ таки віднайшов.

ЛІТЕРАТУРА

1. Великие мыслители Запада / під ред. Я. Мак-Гриля. – М., 1999.
2. История античной эстетики. Софисты. Сократ. Платон / А. Ф. Лосев. – М., 2000.
3. Воспоминания о Сократе / Ксенофонт. – М.: Издательство «Наука», 1993. - Российская академия наук. Институт философии.
4. Диалоги / Платон; пер. А. Ф. Лосев. – М., 2006.
5. Суд над Сократом (Сборник исторических свидетельств) / Платон; упоряд. А. В. Кургатников. – М.

Король В.

Науковий керівник – доц. Гуцал П. З.

ЖАНРОВІ ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРНЕТ-ВИДАННЯ «СОРОКА»

Інформаційно-аналітичний портал «Сорока» за жанровою структурою тяжіє до класичного типу регіональних онлайн-медіа, що випливає з домінування коротких інформаційних жанрів, які апелюють передусім до потреб отримати актуальну інформацію у розрізі різних сфер життєдіяльності регіону. Зауважимо, що перевага інформаційних жанрів над іншими випливає вже із самої назви порталу.

Щодо аналітичної жанрової складової онлайн-ресурсу «Сорока», що також зазначена як концептуальний акцент у назві, то вона виражена набагато слабше від інформаційної. Здебільшого